

Mr. Bo

novice

TBP TOVARNA BOVDENOV IN PLASTIKE D.D.

APRIL 2010, LETNIK 1

1

Iz vsebine:

Uvodnik • Kdo je Mr. Bo • Direktorij se predstavi • Izobraževanje • Novitete
Proizvodnja • Kulturni dogodki • Potopis • Šport • Razvedrilo

UVODNIK

Spoštovane sodelavke, spoštovani sodelavci!

Pred vami je nova izdaja internega glasila družbe TBP d. d.

Živimo v času, ki nas nenehno priganja in nam dopušča le malo prostora za dnevne aktivnosti, ki niso nujno povezane z delom v službi ali doma. Kljub temu menimo, da si lahko privoščimo nekaj ustvarjalnih uric in pripravimo glasilo, ki bo prikazovalo naše poslovne načrte, rezultate, dogajanja v posameznih procesih in linijah ter posebne dosežke naših sodelavcev. Pa še kakšen strip in križanka zraven, da bo bolj veselo.

Z internim razpisom in s spodbudo med zaposlenimi smo imenovali 7-člansko uredništvo, ki nas bo skupaj s podjet-

jem Altius vsaj dva- ali trikrat letno informiralo in motiviralo z novicami Mr. Bo-ja.

Zaželimo jim veselje pri delu. Saj le tako nam bodo prikazali tisto, kar je v TBP najboljše.

Uprava TBP d. d.
Direktor družbe, Stanislav Loncner

V preteklem letu se je v družbi TBP zgodila ena večjih strukturnih sprememb v zadnjih letih. Po 20-ih letih vodenja mi je dolgoletni predsednik uprave g. Bogdan Šavli predal vodenje družbe.

Spremenila se je tudi celotna ekipa direktorija, ki jo v novi sestavi predstavljajo: Peter Potočnik (komerciala), Danilo Rojko (tehnika), Robert Tirš (kakovost in razvoj) ter Tatjana Lorenčič (finance in računovodstvo).

V letu 2009 je prišlo tudi do zamenjave članov nadzornega sveta, in sicer je vodenje novega NS prevzel dosedanji direktor družbe g. Bogdan Šavli.

Poleg vseh menjav je družbo TBP,

Preteklost in prihodnost

tako kot ostali svet, doletela še gospodarska kriza. Recesija nam je v trenutku zmanjšala naročila za več kot 50 %. Kljub napovedani recesiji so bili cilji za leto 2009 zastavljeni dokaj optimistično.

S kar največjo zainteresiranostjo smo glavne poslovne kazalnike v primerjavi z letom 2008 izboljšali. Problematičen je kazalnik plač, ki vztrajno rastejo in bodo v prihodnosti predstavljale resen problem pri zagotavljanju globalne konkurenčnosti.

Novo nastala situacija od vseh zaposlenih zahteva maksimalno produktivnost in racionalizacijo vseh stroškov. Pogodbe za določen čas se praviloma niso več podaljševale. Delno smo se reorganizirali in določili stroškovna mesta ter odgovorne za vsak nastali strošek. Vsem stroškom smo, glede na realizacijo, postavili mejne vrednosti.

In uspelo nam je! Leto 2009 smo zaključili s pozitivnim rezultatom.

Sicer nismo dosegli vseh ciljev. Še vedno obstajajo potenciali za izboljšanje. Toda globalno gledano smo

obvladali stroške, povečali produktivnost in znižali cene materialov, kar je prispevalo k temu, da smo leto 2009 uspešno zaključili.

Družba TBP d. d. še naprej ostaja proizvajalka avtomobilskih komponent. Temelj predstavljajo bovden potegi, ki jim skušamo dodati še posle s področja brizganja plastike in pridobiti produkt oziroma kupca izven avtomobilске industrije. Plan proizvodnje in prodaje za leto 2010 deluje vzpodbudno in nam daje možnost, da ob načrtovanih ciljih ter investicijah v avtomatizacijo proizvodnje dosežemo načrtovani rezultat.

Družba TBP je del globalnega trga, ki se neprestano spreminja in za uspeh zahteva zainteresiranost ter pripravljenost narediti več, hitreje in bolje kot včeraj. Pri tem moramo sodelovati vsi, vsak po svojih zmožnostih, s kar največjo angažiranostjo in zainteresiranostjo, kajti pred kupcem, sodelavci, lastniki in okoljem nismo odgovorni samo za to, kar naredimo, ampak tudi za to, česar ne naredimo!

Uprava TBP d. d.
Direktor družbe, Stanislav Loncner

PREDSTAVITEV NAŠE MASKOTE

Kdo je Mr. Bo?

Tako sem nastal...

elektriki akumulator enkrat »fuč«, vam lahko pomaga samo še bog. Ali pa rezervni bovden in to sem spet jaz.

Si pa seveda poleg lastnega razvoja želim še več sorodnih produktov, recimo plastike, s katerimi bi skupaj lažje bili boj na globalnem trgu avtomobilске industrije.

Kakšni so vaši kratkoročni načrti za prebroditev krize v avtomobilski industriji?

Kaj naj rečem. Zvenelo bo kot lajna, ampak to je to; brez visokotečih besed je moja misija »povečati produktivnost in zmanjšati stroške na enoto proizvoda ter s spoštovanjem dogovorov in z optimiranjem doseženega izpolniti pričakovanja kupcev, zaposlenih, lastnikov in okolja«. Velja si zapomniti.

Kakšna bo po vašem mnenju dolgoročna prihodnost TBP-ja?

Delovna. Kupcu moramo ponuditi več, kot ponuja konkurenca. Naše strokovno znanje s področja bovden potegov moramo razširiti še z novimi znanji za razvoj komplementarnih produktov in tudi popolnoma samostojnih izdelkov, ki sami po sebi predstavljajo celoto.

Samo inovativni in kakovostni produkti lahko zagotovijo stalno rast podjetja.

Kaj vam polepša dan?

Maksimalna produktivnost ob optimalnih stroških, seveda brez izmeta, zamud in reklamacij. To mi iz dnevnega dogajanja prvo pade na pamet. Je pa za osebno lepši dan pomembno tudi tisto drugo, na kar radi pozabljamo, in to so medsebojni odnosi, spoštovanje delovnih mest ter osebnih raznolikosti. To je tisto, kar me veseli in mi daje novih moči za doseganje misli iz prvega stavka.

Katera misel ali rek vas spremlja skozi življenje?

Mr. Bo - mož beseda.

Uredništvo

Vaši predniki?

Moj idejni oče je Damijan Sovec, prof. lik. um., ki je leta 2004 skiciral prve osnutke stiliziranega bovdena. Nastal sem kot ideja za prospekt družbe, a me je v žaru borbe za prevlado prehitela maskota Veverice. Baj je pridna in marljiva; jaz pa vem, da še svojega jesenskega oreha spomladi več ne najde. Res sem bil žalosten.

Kje ste preživel mladost?

Po bridkem porazu z Veverico sem shranjen v predal pisalne mize čakal na svojo priložnost. Leta 2009 mi je podjetje Altius dalo končno podobo, s katero sem na simpatičen način začel promovirati glavni produkt družbe TBP, ki sem mu bil neverjetno podoben. Izrezani bovden. Kdo bi si mislil?

Kako bi se na kratko opisali?

V osnovi je moja naloga mehanski prenos sile, recimo med ročico in ključavnico. To dosežem s pravo trdnostjo, z materiali, s težo, sestavnimi deli in seveda z dimenzijami. Večinoma sem črn. Rumeno se uredim samo za marketingne dejavnosti.

Od kod prihajate?

Lahko bi rekel, da kar od vsepovsod.

Glede na vsesplošno globalizacijo in nujnost lastne konkurenčnosti mi nekatere osnovne gradnike dobavijo celo iz daljne Azije. Naložijo jih na ladjo in dostavijo. Seveda pa tudi tujina ni vse-mogočna in tako glavne sestavne dele dobim iz domačih logov. Tako lahko rečem, da sem v pravem pomenu besede multikulturn.

Kakšen je bil vaš razvoj?

Kot maskota sem se že opisal; kot bovden pa sem prve začetke v družbi TBP /takratni Klemos/ pričel davnega 1971, ko je firma Küster vložila svoj kapital in znanje v razvoj ter proizvodnjo žičnih mehanizmov. Kot bovden sem se stalno razvijal, saj avtomobilska industrija zahteva vedno boljše mehanske lastnosti ob seveda brezhibni kakovosti in konkurenčni ceni.

Kakšna je vizija vaše prihodnosti?

Glede na to, da je moje gibalno prvotna ideja o prenosu sile, se za svojo prihodnost ne bojim. Res da mi v zelje hodi elektrika in mi povzroča sive lase (sicer jih nimam, a tako se pač reče), vendar vam rečem: čez mehaniko ga ni. Če je le voznik oziroma sopotnik pri moči, bo še vedno potegnil za tisto ključko in zadeva bo delovala. Ko pa je pri

DIREKTORIJI

Direktorij se predstavi

Tatjana Lorenčič

 direktorica financ
in računovodstva

Številke so dan danes zelo pomembne pa vendar se nekaterim zdijo prazne, takšne da jih sicer vidiš od znotraj pa jih nič ni. Skrajni dolgčas bi rekli mnogoteri, vendar jaz jih občudujem in z njimi delam z veseljem. Matematično delo mi je zmeraj prinašalo nove izzive, spoznanja, prepričanja. Kakor neskončna pot polna neznank, ki jih je bilo potrebno rešiti. Zmeraj nekaj novega in konec koncev bi lahko rekli, da številke predstavljajo moje življenje.

Pri delu, ki ga opravljam v podjetju, vedno delujem v skladu z za-

Robert Tirš

direktor za kakovost in razvoj

Sektor kakovosti in razvoja je nastal z združitvijo dveh služb, ki ima vsaka po svoje velik vpliv na zadovoljstvo kupca.

Tako oddelek razvoja sodeluje že v zgodnjih fazah razvoja s kupcem in skupaj s komercialno vzpostavlja prve kontakte in vzdržuje tesne stike v vseh fazah razvoja izdelka ter s svojim dobrim delom pri kupcu poskrbi za pozitivno mnenje o TBP kot dobavitelju, v kolikor pa kupec z razvojnimi deli ni zadovoljen pa večinoma negativno mnenje.

Oddelek kontrole kakovosti nastopa v stikih s kupcem v kasnejših fazah npr. v serijski proizvodnji, ponavadi v primerih reklamacij, ki imajo pri kupcu že same po sebi negativen predznak.

konodajo in interesi podjetja. Zaradi tega sem včasih mogoče zahtevna, pri pridobivanju podatkov s strani sodelavcev, a v računovodstvu je tako delovanje potrebno. Računovodstvo je prepleteno z vsemi področji dela in je zrcalo delovanja vseh v podjetju. Z učinkovitostjo in doseganjem zastavljenih ciljev, bodo dobri tudi naši rezultati in zadovoljni vsi uporabniki. Pravilne odločitve se lahko sprejemajo le, če poznamo delovanje našega podjetja. Z nenehnim prizadevanjem za znižanje stroškov poslovanja, ki so prisotni na vseh ravneh našega delovanja, uspevamo usmeriti trende v smer rasti. Uspešnost našega delovanja je odraz dela vseh nas, ki se odraža v poslovnih poročilih.

Seveda pa nisem sama zaslužna za to področje: v pomoč in podporo imam sodelavke, ki s svojo prizadevnostjo in zagnanostjo uspešno opravljajo vsaka svoj del naloge. Hkrati pa se uspešno dopolnjujemo kot ekipa in sproti rešujemo morebitne težave, ki se pojavijo. Zelo dobro sodelujem tudi z ekipo direktorija in s skupnimi močmi skrbimo za razvoj našega podjetja.

Za uspešno opravljanje službenih obveznosti, pa je potrebna tudi sprostitivnost. Energijo za nove izzive nabiram s sprehodi v naravo, z družino ali z delom na vrtu. Zelo rada opazujem in spremljam plodove mojega dela. V veliko veselje pa so mi tudi urice, ko prislunem dobri glasbi.

V letu 2010 bom torej delal na tem, da bodo naši kupci bolj zadovoljni oz. bolje rečeno »navdušeni«, ker nam bo le-to omogočilo obdržati obstoječe projekte, pridobiti nove projekte in zagotovilo delo v prihodnosti.

Nadalje moramo nenehno razmišljati, kako narediti stvari boljše kot v preteklosti. Iz napak v preteklosti se moramo naučiti in izvesti spremembe, ki bodo preprečile ponovitev napak.

Prenehati moramo razmišljati o tem, kaj morajo narediti drugi in začeti razmišljati kaj moram narediti sam, da bo delo izvedeno.

Izziv pri mojem delu so novi izdelki oz. konstruiranje le-teh ter iskanje rešitev problemov povezanih z novimi izdelki skupaj s kupcem.

Pravtako so izziv spremembe v smislu izboljšanja sistema kakovosti oz. procesov in izdelkov, iskanje potencialnih vzrokov napak in iskanje korektivnih ukrepov.

Velik poudarek poskušam namenjati tudi medsebojnim odnosom, ki so temelj za uspešnost. Uspeh temelji vedno na skupini, ki je sestavljena interdisciplinarno, ne na posamezniku.

Preverjene informacije oz. podatki ter učinkovita komunikacijska orodja, ki omogočajo pravočasno informiranje so danes konkurenčna prednost, ki odločajo o obstoju.

Informacija, ki pride prepozno oz. informacija, ki je napačna lahko povzroči zamujanje aktivnosti in dodatne stroške.

Ljudje potrebujemo cilj, da najdemo motivacijo.

Energijo nabiram izven službe in sicer namenjam proste trenutke družini, rad pa tudi kaj postorim v hiši in na vrtu.

Peter Potočnik

direktor komerciale

S sloganom »vse ali nič«, ki je tako značilen za škorpione, bi lahko opisal tudi sebe. Na poti do cilja sem trmast in vztrajen. Verjamem, da je za dosegajo cilja potrebno trdno in vztrajno delo, to pa pričakujem tudi od svojih sodelavcev.

Ker pa človeka krepijo tudi drugi izzivi, se s prijatelji rad

srečujem na uri bowlinga, jih povabim na piknik ali na peko pice v moji krušni peči, za katero s ponosom povem, da sem jo zgradil sam. Vesel sem uspehov na delovnem področju in v družinskem življenju. Ko s sinom Mihcem uspešno zloživa sestavljanke ali s hčerko Urško odsmučava »rundo« v dolino, pri tem pa se nam pridruži še žena Sabina s svojimi idejami o preživljanju dopustniških dni, vidim, da je moje življenje popolno. In ti trenutki mi dajejo energijo za premaganje vsakodnevnih delovnih naporov.

Danilo Rojko

tehnični direktor

Še tako dovršene poslovne ideje in strategije podjetja nimajo pomena, če jih zaposleni nismo sposobni, zmožni ali pripravljeni uresničiti. Za podjetje je zato zelo pomembno, da imajo lastniki in vodstvo podjetja vizijo napredka.

Delo, ki ga opravljam, je tesno povezano z uresničevanjem vizije podjetja ter s

predvidenimi in z nepredvidenimi situacijami, s katerimi se soočam vsak dan. Pozitivni rezultati in skupni uspeh so zame osebna motivacija tudi takrat, ko razmere v podjetju niso preproste. Dinamično in raznovrstno delo, ko dan ni enak dnevu, mi dajeja energijo za vsakodnevno soočanje z novimi izzivi. In prav gotovo je pravočasen prenos informacij znotraj podjetja ključnega pomena za hitro in učinkovito ukrepanje, zlasti v nepredvidenih situacijah. Sem zagovornik načina, da čim več informacij poteka govorno in še zlasti osebno. Različne oblike sporočil v papirnati ali elektronski obliki naj bodo le dopolnilo. Osebna komunikacija je tista, ki lahko človeku najbolj nedvoumno pove, kaj njegov sogovornik, pa naj bo nadrejeni ali podrejeni, želi povedati. Samo nekaj osebno izrečenih besed lahko včasih pove več kot zajeten dopis zahtev in nalog. Seveda se moramo včasih soočiti tudi z dejstvom, da delavce bolj razveselimo s svojim odhodom kot prihodom.

Tesnejši sodelavci me poznajo kot osebo, ki ne mara »kompliciranja« in »Kalimerov«. Da, v mislih imam prav tistega Kalimera iz risanke, ki je bil vedno obupno žalosten in venomer v solzah, za vse probleme pa so bili krivi drugi. Sem oseba, ki želi takojšnje ukrepanje, akcijo! Zato svojim sodelavcem velikokrat povem: »*Franček, just do it!*«. Torej, če imaš idejo, naredi, ne čakaj. Menim, da nobena stvar ni tako dovršena, da je ne bi mogli še izboljšati. Izboljšave so vedno mogoče, le koraki, s katerimi stopamo do njih, so lahko vedno manjši in čas daljši. »*Vse se da narediti in vse gre, vprašanje je samo, kdaj, kako in s čim!*«. Pri sodelavcih želim vzpodbujati kreativnost in odgovornost. Upam, da kot vodja nisem sprejet kot oblačno vreme – ko se oblaki (šefi) razkadijo, posije sonce in vse je lepše.

Med poslovne cilje, ki smo si jih s kolegi zadali za poslovno leto 2010, nedvomno sodi širitev za nas relativno neugodnega portfolia kupcev in s tem znižanje odvisnosti od ključnih kupcev. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da je za dosegajo cilja potreben prispevek prav vseh zaposlenih v naši družbi.

Zavedam se, da je življenje sestavljeno iz vzponov in padcev, vendar brez padcev ni vzponov, in to razmišljanje želim prenesti tudi na svoje sodelavce. Ker so dobri medsebojni odnosi v kolektivu (delovnem ali družinskem) bistveni za doseganje uspehov, veliko pozornost namenjam ohranjanju ter spodbujanju le-teh. Želim biti dober in korekten igralec, in sicer ne glede na to, ali nastopam v vlogi partnerja ali direktorja.

Za svojimi odločitvami stojim in jih tudi zagovarjam.

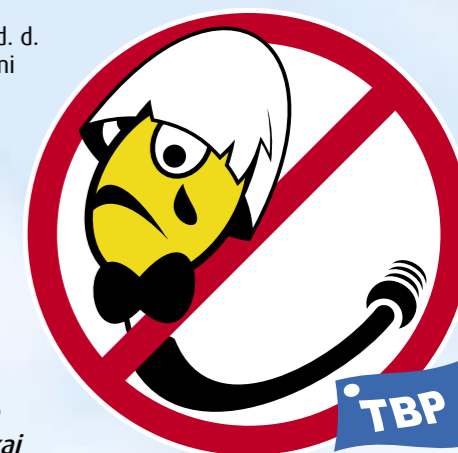
Kaj pa cilji, vizija tehničnega sektorja? Naloga vseh zaposlenih v tehničnem sektorju, ki ga vodim, je predvsem zmanjšanje reklamacij in izmeta ter znižanje tehnološkega odpada. Reklamacije ne smejo presežati 40 ppm, izmet mora pasti pod 1000 ppm, tehnološki odpad ne sme preseči 1,5 %. Umiriti moramo trend nenehnega zaposlovanja. Z obstoječimi resursi moramo povečati produktivnost za najmanj 6 % in izboljšati pravočasnost dobav, ki mora preseči 99,5 %. Prav zato moramo vložiti dodaten napor v posodobitev proizvodnje, racionalizacijo interne logistike, uvajanje intenzivnega preventivnega vzdrževanja in nasploh v zniževanje stroškov.

Nekatere aktivnosti, povezane s posodobitvijo proizvodnje, so že vidne. Najnovejša projekta – robotizacija izvzemanja nabrizganih kosov na liniji MPBA in stroj za mletje dolivkov, ki nastanejo pri brizganju plastičnih mas – sta že zaživela. V prihodnjih mesecih bomo uvedli novo tehnologijo brizganja delov iz zlitine ZAMAK, robotizirano celico za upogibanje aluminijastih cevi, nov stroj za montažo bovdenov 5N0 837 017. Pripravljamo robotizacijo starih brizgalnih strojev Arburg za brizganje plastičnih mas in mnogo drugih strojev ter naprav, ki bodo olajšali delo in povečali produktivnost.

Zaposleni v podjetju TBP d. d.

smo del uspeha, ki ga sami gradimo. Skupaj moramo oblikovati inovativno in varno delovno okolje, ki ceni različnost, nedvoumno prepoznava prispevek posameznika ali skupine pri doseganju skupnih ciljev ter ustvarja zadovoljstvo in uspeh pri delu. Delati moramo v duhu misli:

»ne kaj lahko podjetje stori zame, ampak kaj lahko jaz storim za podjetje.«

Mr. Bo IZOBRAŽUJE

Merila

Med cilji politike kakovosti podjetja TBP je tudi nenehno izboljševanje kakovosti. Za zagotavljanje kakovosti je odločilnega pomena merilna oprema, ki jo v procesu proizvodnje do končnega izdelka uporabljamo. V podjetju TBP uporabljamo največ dolžinska merila in sicer:

- tračni metri za identifikacijo dolžin bovdenov, žice in POM-cevk
- pomična merila z različnimi območji merjenja se največ uporabljajo v procesu izdelave bovdenov – od kontrole polizdelkov vse do končnih izdelkov
- mikrometri se uporabljajo pretežno na navijalnih strojih za merjenje zunanjih premerov navite žice in v procesu ploščanja žice
- digitalne merilne letve se uporabljajo v proizvodnji polizdelkov in na montažnih linijah za merjenje dolžin bovdenov

Vsa merila, ki se uporabljajo v proizvodnji, morajo biti umerjena, kar dokazujejo z nalepko z navedenim rokom veljavnosti oz. sta na nalepki prikazana mesec (1-12) in leto (2009-2012) naslednjega pregleda.

Rok naslednjega pregleda določi tehnolog kontrole kakovosti, zadolžen za merilno opremo, in je razviden iz kartoteke merila. Delavec, ki je osebno zadolžen za merilo, je zanj tudi

odgovoren. V primeru poškodbe, obrabe ali kakršne koli nepravilnosti je dolžan o tem nemudoma obvestiti neposredno nadrejenega delovodjo, procesnega kontrolorja ali tehnologa kontrole kakovosti.

Na slikah so prikazane najpogostejše poškodbe, ki so posledica nepravilne uporabe, odlaganja in nepazljivosti delavca. V proizvodnji ni dovoljen vnos zasebnih meril oz. uporaba merilne opreme, ki nima overjene nalepke s strani podjetja TBP, saj to ni v skladu z internimi predpisi in seveda z zahtevami standarda ISO/TS 16949.

V primeru potrebe po merilni opremi mora nadrejeni delovodja podati pisni zahtevek tehnologu kontrole kakovosti, ki preveri upravičenost v skladu z zahtevami TP-QMP in izvede postopek od pridobivanja ponudbe do osebne zadolžitve delavca.

Da je šel razvoj merilne opreme v korak z razvojem podjetja TBP, je razvidno tudi iz priložene slike, ki prikazuje merilno opremo, uporabljeno v naši proizvodni ob začetkih osvajanja tujih trgov z bovden potegi.

Franci Skrbinšek

Merilna oprema se digitalizira, delavci pa robotizirajo!

Mr. Bo PREDSTAVLJA NOVITETE

Robotizacija proizvodne linije za izvzemanje bovden potegov na liniji MPBA - AUDI vrata

V sektorju tehnologije TBP d. d. se zavedamo, da lahko s pravilnim načrtovanjem avtomatizacije dosežemo večjo fleksibilnost in prilagodljivost proizvodnje. Vzpostavili smo stik s podjetjem CFS iz Šempetra pri Novi Gorici in skupaj razvili robotsko celico za linijo MPBA – AUDI vrata. Pred postavitvijo robotske celice na liniji MPBA – AUDI vrata je proces ročnega dela izvzemanje bovden potegov s palet, nastavitvijo zaščitne gume na mero in odlaganjem v embalažno enoto zaposloval 2 delavca na izmeno, torej skupaj 8 na dan ob 4-izmenskem delu. Prva delovna faza je obsegala ročno rebričenje koncev bovdenov (odvisno od izdelka) in nalaganje bovden potegov na transportno paleto, druga pa je obsegala izvzemanje bovden potegov s palete, nastavitvev zaščitne gume na mero ter odlaganje bovden potegov v embalažno enoto. Glavni namen robotiziranega postrojenja je bil avtomatizirati omenjeno drugo delovno fazo ročnega dela, kar pomeni, da sedaj na izvzemanju bovden potegov delo obvladuje samo po en delavec na izmeno, torej skupaj 4 ob 4-izmenskem delu. Skrb za delovanje postrojenja so prevzeli Dominik Borko, Boris Fekonja, Tadej Neuvirt in Dejan Ilesič, ki so bili z uvedbo avtomatske priprave za rebričenje bovden potegov razbremenjeni ročnega rebričenja. Avtomatska priprava za rebričenje bovden potegov je plod znanja TBP-ja. S trenutnimi rezultati poskusnega delovanja in optimiranja smo zelo zadovoljni, zato hitimo novim izzivom naproti.

Aleš Dajčman, Damjan Peklarič

Horizontalni brizgalni stroj Krauss Maffei KM 160-750CX

V oddelku za brizganje termoplastov od septembra 2009 v proizvodnji uporabljamo novi horizontalni brizgalni stroj Krauss Maffei KM 160-750CX

V seriji CX so stroji za brizganje plastike z majhnimi in s srednje velikimi zapiralnimi silami. Odlikujejo jo visoka stopnja fleksibilnosti in rentabilnosti ter izjemna kakovost izdelanih kosov. Stroji serije CX so na voljo z zapiralnimi silami od 350 do 4.200 kN. Stroj za brizganje termoplastov Krauss Maffei smo kupili namensko za brizganje delčkov 982719 za kupca BROSE. Nabavili smo ga predvsem zaradi tega, da ne bomo odvisni samo od enega proizvajalca, prav tako pa je bil občutno cenejši. Na stroju bo prvič montirano novo 48-gnezdno orodje, ki ga do sedaj v naši proizvodnji še nismo uporabljali. Predvidena letna količina je približno 17 milijonov kosov. Prednost novega stroja je, da lahko doseže večjo hitrost izmetavanja. Dograjena pa je bila nova loputa za ločevanje dobrih in slabih kosov.

Mnenje nastavljača stroja Jožeta Satlerja:
»Stroj je kakovosten, vendar je treba biti zelo natančen pri nastavljanju.«

Metod Verle

Mr. Bo PREDSTAVLJA PROIZVODNJO

Navijanje spirale, ekstruzija in razrez bovdena

V skupini pod vodstvom delovodja Jožefa Žnuderla je 29 delavcev, 11 žensk in 18 moških. Delo opravljamo dvo- ali trozmenko in v turnusih. Skupini sestavljamo delavci vseh starosti, ki si med seboj z veseljem pomagamo in se vzpodbujamo.

Opis postopka dela

Pri **NAVIJANJU SPIRALE** se patentirana žica zvalja in nato navije na navijalnih strojih.

Delavci morajo nastavitve strojev zelo dobro poznati. Poznamo dve vrsti navijanja: v kosih po 50 m, ki se nato spajajo v brezkončno navito spiralo, ki se navija v paletu. Pomembna je kontrola navite žice, saj so tolerance zelo ozke, v večini primerov samo desetinko milimetra. Mesečno navijemo približno 150 ton žice.

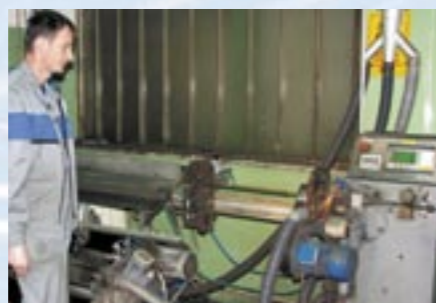

Navito spiralo zapeljemo na **EKSTRUZIJU**, kjer se na ekstrudorju plastificira z različnimi materiali. Ekstrudor moramo vklopiti vsaj eno uro pred delom, da se polž in cilinder v stroju ogrejeta. Pred pričetkom dela napolnimo silos z granulatom, ki mu dodamo barvo v zrnih. Ko je ekstrudor dovolj ogret, centriramo šobo in vodilo ter prične mo z ekstruzijo, tako da vklopimo polža in napeljemo spiralo skozi glavo ekstrudorja, pri čemer jo oblija plastična masa, ter

jo vodimo skozi ohlajevalno korito do vlečne naprave. Tako dobimo spiralo, prevlečeno s plastiko. Izdelek pa je bovdnen, ki se navija v kovinsko paletu. Posebej je treba paziti na debelino obloge, kar spremljajo z ročnimi meritvami in preko elektronskih merilnikov.

Ekstrudiranju sledi **RAZREZ BOVDENA**. Paletu z bovdnom pripeljemo do stroja, ki ga nastavimo na zahtevano rezo dolžino. Razrez poteka avtomatsko. Pri tem spremljamo kakovost, videz odreza in količino narezanega bovdna. Posebej pomembna je dolžina bovdna. Če je kateri koli kos poškodovan ali vizualno ne ustreza, ga izločimo. Nekatere bovdne sproti strojno povrtavamo in brusimo, pri čemer stroj avtomatsko posname notranje in zunanje robove. Bovidne odlagajo v kovinsko paletu ali plastične zabojnike. Mesečno narežemo več kot 4 milijone kosov. Bovidne, ki jih ni možno povrtati in pobrusiti strojno, obdelamo

v oddelku **ROČNEGA POVRTAVANJA IN BRUŠENJA**.

Pri povrtavanju bovdnen nasloni na naslon stroja in s potiskom bovdna na povrtalo odstraniš ostre notranje robove v njem. Pri brušenju se bovdnen nastavi na naslon brusilnega stroja, s pritiskom in vrtenjem bovdna ob brusno ploščo se posname zunanje ostre robove. Tako pripravljen bovdnen oziroma polizdelek pošljemo naprej

na točno določeno linijo, kjer gre v nadaljnjo sestavo. Ne smemo pa pozabiti na bovdnen, ki spada v skupino Nova in Delphi, kjer poteka 100 % kontrola bovdna na dolžino in vizualni videz.

Omeniti je treba, da se pri vseh fazah obdelave izpisujejo spremnice delnih dobav, SKL 2, pri ekstrudiranju bovdna pa še nadzor procesa.

Pri vsakem delu je nekaj dobrega in nekaj slabega, tudi v naši skupini je tako.

Pozitivne lastnosti dela v naših skupinah: dober odnos med zaposlenimi, pripravljenost za pomoč sodelavcu, vztrajnost, hitro odpravljanje morebitnih težav ...

Negativne lastnosti dela v naših skupinah: izmensko delo, delo med vikendom (turnusi), hrup, prah, umazanija ...

To je kratek opis naše skupine in dela v njej. Zavedati pa se moramo, da so delovne faze veliko podrobnejše in zahtevne kot je navedeno, jih pa spozna vsak, ki se nam pridruži v skupini.

Aleksandra Potrč

KULTURA IN DOGODKI

Brez sonca roža ne cveti

Kulturno društvo KD Delavec Lenart je 27. marca 2010 ob 19.00 spet napolnilo lenarški kulturni dom. Pripravili smo namreč že 4. prireditev ob materinskem dnevu z naslovom »Brez sonca roža ne cveti«.

V bogatem programu so sodelovali:

- pevska sekcija (v razširjeni sestavi) pod vodstvom Branka Šobra se je predstavila s tremi pesmimi: Moj deklič, Kaj bi te vprašal, Bele planike tri,
- folklorna sekcija (s kar nekaj novimi plesalci) se je najprej predstavila s spletom prekmurskih plesov, ki so jih člani odplesali kar v svojih avtentičnih delavskih štajerskih nošah; v drugem delu programa pa so zaplesali še goričke plese,
- Simon in Urban Rajter, virtuoz na frajtonarici, sta nas razveselila s priredbo skladbe MENUET znanega skladatelja Johanna Sebastiana Bacha,
- Barbara Koletnik in Miran Volmajer sta nas nasmejala s skečem »NESREČA«,
- Dani Rajšp, preoblečen v damo Urško, je na humoren način predstavil, kako se v življenju ženske marsikdaj želimo postaviti po moško,

- Tea Kurbus je zapela pesem Zakaj me mama neпусти,
- komaj petletna Nuška Lajh je zapela pesmico za mamico,
- z recitacijo pa sta se predstavila Miran Mauko in Anica Mlinarič.

Letos smo v goste povabili mladi harmonikarski orkester »FRAJTON« pod vodstvom gospoda Aleša Megliča, ki se je predstavil z bogatim repertoarjem. Obiskovalke so ob vstopu dobile tudi priložnostno darilce, ki smo ga v ustvarjalni sekciji društva izdelali sami. Darilca smo oštevilčili, saj smo tudi letos pripravili žrebanje. Skupaj smo izžrebali 26 dobitnic in jih razveselili z darili naših sponzorjev.

Veseli smo, da ste nas počastili z obiskom, pričakujemo vas tudi na naših naslednjih prireditvah.

Predsednica KD Delavec Lenart
Anica Mlinarič

EKSKLUZIVNI POTOPIS Mr. BO-ja

Naša pot na Triglav

23. - 24. 8. 2009

Dobre ideje se rodijo hipoma.

Leto 2009. Sindikalni izlet TBP na Orlovo gnezdo /Berhtesgaden/. Kolega Rukav, navdušen nad lepotami salzburških in bavarskih Alp, reče: »Šel bi na Triglav.« Odgovorim: »Te pa gremo.« In tako smo šli. V »grobem«.

Najprej je sledilo prepričevanje morebitnih zainteresiranih, ki je potekalo tako, kot zainteresirani v TBP navadno reagirajo. Takoj. Z žarom v očeh. Brez nepotrebnih podvprašanj. Samo vzklík: »Kdaj?« In ker je bilo število omejeno

(6 plus 2 spremljevalca), se je ekipa oblikovala v sestavi uprava, direktorij, idejnik in dva spremljevalca iz PD Lenart. Še dobro, saj smo potrebovali sliko vodstva za novi prospekt družbe TBP d. d. – in kaj je boljšega, kot sodelavci v slogu »vrh na vrhu«.

Začele so se priprave. In seveda nejevera pri sodelavcih. Kdo gre gor?! Direktoriji? Nemogoče! Ne bodo prišli na vrh. Od osmih še štiri niso bili na vrhu. Dva od osmih še poštenega hriba nista videla. Eni so že malo v letih. In tako naprej ...

Ampak pregovor pravi, da je v slogi moč, še posebej, če jo plaši misel na neuspeh. Člani ekipe smo začeli trenirati. Teči. Hoditi po okoliških gričih. Seveda ne vsi. Eni baje niso prav nič trenirali, a na poti do vrha potem skoraj niso potočili kapljice potu. Ob tem se spomnim anekdote iz šolskih

dni, ko kolega, odličnjak, ni priznal, da se ponoči uči, in je ob večerni rekreacijski košarki kolegu s slabšim učnim uspehom (in slabo vestjo) vedno dejal: »Eh, še učil se boš?« In se ni učil. In je ponavljal letnik. Kolega pa se je učil po košarki in pivu (ali dveh) ter v roku končal šolanje. Poanta? Ne verjemi vsega, kar slišiš, ampak se zanašaj na lastno pamet in prepričanje.

In prišel je dan »D«. Predsednik PD Lenart, bivši sodelavec Franc Meke, je rekel: »Gremo na Triglav – en dan gor, drugi dan dol!« Nasul nam je še nekaj nasvetov za preživetje v visokogorju.

Citiram: »Planinski moto je tura se prične in zaključni doma in glavni cilj ni vrh, temveč hoja in druženje.« Odhod iz Lenarta z dvorišča TBP, Kidričeva 14, v petek, 21. avgusta 2009, ob 4.00. Na Triglavskem domu na Kredarici sem rezerviral ležišča v osemposteljni sobi. Cena prenočišča s planinsko izkaznico je 12,5 evra, drugače pa dvakrat več. Odpeljali se bomo v dolino Vrat, kjer bomo na parkirišču pri Aljaževem domu pustili jeklene konjičke. Do Triglavskega doma na Kredarici bomo šli po Tomiškovi poti. Če bo vreme in pohodniško vzdušje dobro, jo bomo že prvi dan »mahnil« na vrh. Če pa bo drugačna situacija, bomo odrinili zgodaj jutraj. V obeh primerih se bomo ob povratku ustavili v domu Valentina Staniča (ali pa tudi ne) in se po poti čez Prag vrnili do avtomobilov.

OBLEKA:

uhojeni planinski čevlji, športne hlače, vetrni jopič (anorak), zimske rokavice, zimska kapa, rezervno perilo za primer potenja ali dežja, lahki športni copati za hojo po koči (ali pa tudi ne). Vsa oprema za preoblačenje mora biti zložena v nepremočljivih vrečkah.

HRANA

1–2 l pijače, 1–2 obroka do Kredarice, večerja v koči, obrok za zajtrk in dva obroka za povratek. »Železna rezerva« – čokolada, rozine, suho sadje.

TEHNIČNA OPREMA

Čelada (obvezno), zaloga na Planinskem društvu, nahrbtnik, čelna svetilka, zložljive pohodniške palice, obliži, sončna očala, krema za sončenje.

DOKUMENTI

Veljavna planinska izkaznica (obvezno), osebna izkaznica, planinski dnevnik ...

OSTALO

Kondicija in vzdržljivost – ne slabša kot za mladega »penzionista« (ni obvezno), polna mera optimizma in tovariškega sočutja (obvezno), nič strahu pred prepadi in strminami (TBP-jevci tega ne poznamo), jeklene vrvi in klini so nam znani.

RAZNO (smo dodali kar sami)

En »Flachmann«, ena brezbarvna zadrževalna na osnovi sadja, nekaj hmeljnih napitkov ...

In smo se začeli opremljati z vsem zahtevanim ter pri tem skoraj izpraznili trgovini Iglu in Hervis. Še gospa Gjerkeš nam je priskočila na pomoč in nam iz svojih zalog za reprezentanco priskrbela bunde z logotipom TBP, za katere smo pri vzponu ugotovili, da odlično tesnijo. Vлага ni šla ne ven (kar ni dobro) in ne not (kar je dobro).

Bolj ko se je bližal dan odhoda, bolj smo viseli na spletnih straneh in spremljali vreme (pa tudi nesreče v gorah, brrr). Pojavljati so se začeli dvomi. Bomo uspeli? Zakaj smo se tega sploh lotili? Mar bi šli raje na morje? In še vre-

me se je ob koncu tedna sfižilo. Dež, nevihte, veter. Naš vodnik Meke je dan odhoda prestavil na nedeljo. In prav se je odločil. Pričakala sta nas dva lepa, bolj ali manj sončna dneva.

Tomiškova pot. Strma in še enkrat strma kozja steza, po kateri pet ur grižeš kolena in preklinjaš 13 kg težak nahrbtnik, ki te z vsakim korakom bolj pritiska k tlom. Ampak nekako gre. Korak za korakom. Srce tolče kot na straži. Kolona se raztegne. Tisti, ki (kot trdijo) niso nič trenirali, so že deset korakov naprej. Stiskamo zobe in pridemo do prvih skal. Čelade na glavo in gremo v steno. Doli prepad, gori nebo. Zadaj klini, spredaj »zajle«. Noge pa vedno bolj mehke. In tako dalje do Kredarice, kjer nas pričaka prelep razgled na Julijske Alpe. In prvi delirij zadovoljstva.

Po tipični visokogorski večerji – enolončnica ali makaroni s polivko (znano?), netipičnem refošku, premetavanju na ozkih pogradih in kratki noči nas dočaka mrzlo, vetrovno jutro.

Dani se. Triglav čaka.

Oblečemo se kot vesoljci. Od nog do glave zapeti in zaščiteni pred nepredvidljivimi vremenskimi vplivi. Nahrbtniki so lažji, noge pa težje in spet je matematika enaka prejšnjemu dne. Vzeli smo, kot se reče, pot pod noge in na vrh. Mrzlo je, veter piha, pot se

dviga, pojavijo se klini, tu pa tam »zajle«. Telo se prične ogrevati, obrati se dvigujejo. Potne kapljice orosijo čelo, pljuča delajo s polno kapaciteto. Zrak je nekam redek. Vedno bolj sopemo. Noge ječijo. In potem, hvala bogu, vrh Triglava. Vrh. Aljažev stolp. Razvijanje transparenta TBP. Slikanje. Ponos. Enkrat razgled in pogled na slovenske vršace. In vsi naporji so poplačani. Zadovoljni smo. Kot so rekli že naši dedje, brez malo trpljenja ni pravega veselja. In veselje je bilo izjemno.

Sedaj pa pot nazaj. A to, da vas več ne zanima, kajne?! ... Sicer pa je res, da so vedno važni cilji in izzivi, ki nam polepšajo dan, mesec, leto. In to je bil vzpon TBP na najvišji vrh Slovenije v pravem pomenu besede.

Domov smo se vrnili srečno in tako izpolnili planinski moto, svoja pričakovanja ter pričakovanja vseh, ki so bili ta dva dneva v mislih z nami.

Podviga smo se udeležili: Danilo Rojko, Peter Potočnik, Robert Tirš, Tatjana Lorenčič, Boris Rukav, Franc Meke, Borut Meke in jaz.

Hvala vsem za podporo in razumevanje.

Stanislav Lončner

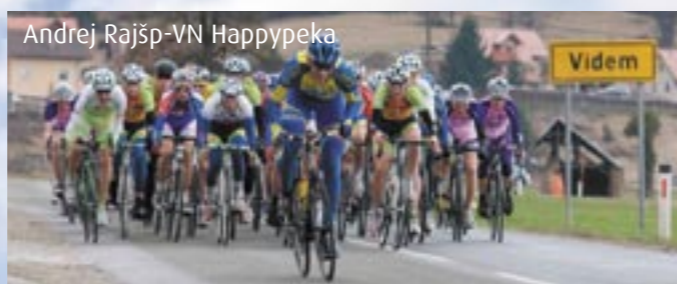
ŠPORT

Začetek kolesarske sezone skozi moje oči

Kolesarji in kolesarke Kolesarskega kluba TBP Lenart smo sredi marca začeli s tekmovalnim delom sezone. Ko nam je zima nasula snega in ko so se temperature spustile pod ničlo, si nismo privoščili zimskega spanca, ampak smo trdo trenirali. V kolesarskih krogih velja, da kar smo pozimi posejali, bomo poleti želi. Zimsko pripravljalo obdobje je trajalo od novembra do marca, služilo pa je bazni pripravi oziroma postavljanju temeljev, na katere se potem lahko nalagajo specifični treningi v predtekmovalnem in tekmovalnem delu sezone. Če temelji niso dovolj trdni, nadgradnja ni mogoča. V prvem delu baznih priprav so naš trening sestavljali fitness, kolo (trenažer, valji), pohodi, gorsko kolo in tek. Način treninga se je nekoliko spremenil, saj se je zamenjal trenerski kader. Sedaj je naš trener Jože Senekovič, ki je pred nedavnim zaključil svojo kolesarsko kariero, sedaj pa nam s svežimi izkušnjami in znanjem nudi najboljše pogoje za uspešno treniranje in tekmovanje. Tudi pomočnik trenerja Beno Puntnar je bil uspešen kolesar in njuna uspešnost nas še dodatno motivira. Ker pa že v naslovu piše, da bo to pogled skozi moje oči, si dovolim napisati, da trenerjema dodatne točke prinaša tudi to, da sta mlada in lepa. Ja, seveda je številni kolesark v klubu strmo naraslo. Seveda sem tega zelo vesela, saj sem bila prej edina punca. Ni se mi godilo slabo, fantje so se sicer radi kdaj »pohecali« z mano, a smo se vedno dobro razumeli. Ko sem bila že čisto »na škrgah«, so me potiskali v klanec, ko nisem mogla držati hitrega tempa, pa so me počakali. Zelo sem jih hvaležna, v zameno pa jim kdaj spečem kaj sladkega. Vzdušje v ekipi je torej dobro in tudi sicer je v klubu vse »super« utečeno, tako da nam, kolesarjem, preostane samo še dobro zastopati klub.

Čez zimo smo naredili veliko kilometrov na trenažerju, veliko smo tekli, se vozili z gorskimi kolesi in se potili v fitnessu, seveda vse pod budnim očesom trenerja. Kadar so vremenske razmere dopuščale, smo trenirali po štajerskih cestah, februarja pa smo pobegnili snegu in se odpravili na 10-dnevne skupne priprave na Primorsko. Tam smo pridno nabirali kilometre in začeli s prvimi intervalnimi treningi. V desetih dneh smo nabrali približno 1000 km po primor-

skih cestah in po sosednji Istri. Zjutraj smo trenirali, popoldan pa so nas čakale masaže. Priprave so minile, kot bi trenil, in treba se je bilo vrniti nazaj v zimo. Po pripravah smo dva dni popolnoma počivali, nato pa smo nadaljevali s specifičnimi treningi (intervali ravnina, intervali klanec, šprinti, hitrostni trening za avtom ipd.). Uspelo nam je narediti odlično bazno pripravo in komaj smo čakali prve dirke.

Andrej Rajšp-VN Happypeka

Tekmovalno obdobje se je začelo z dvodnevno trening-dirko v Umagu 20. in 21. marca. Dirka je potekala po razgibanem terenu v okolici Umaga, vsak dan pa smo morali prevoziti 56,4 km. Še dobro, da smo dosegli dobre rezultate, saj bi si v nasprotnem primeru gotovo prislužili kazenski trening. Verjetno sta bila na delu tudi teta Trema in stric Strah, saj smo se na poti od hotela do štarta izgubili. Punci sva računali na edinega fanta, a si tudi on ni točno zapomnil poti. Ko smo končno našli pravo cesto, je Simon močno pohodil plin, s Teo pa sva lovili zavetrje in dihali »na škрге« še preden smo sploh začeli z dirko. Z malo sreče nam je uspelo priti na štart, čeprav sem bila čisto mrtva, srce pa mi je pa razbijalo kot noro. Smo se pa lepo ogreli. Dirka se je začela mirno, potem pa se je tempo vedno bolj stopnjeval. Do polovice dirke sem še držala skupino, potem pa nisem več zmogla njihovega tempa, zato sem nadaljevala sama. Na koncu mi je uspelo zasesti tretje mesto. Drugi dan je bila trasa dirke identična, pravo cesto od hotela do štarta pa smo našli v prvem poskusu. Tudi drugi dan ni šlo više od tretjega mesta, kar je zadoščalo za skupno 3. mesto v kategoriji ženske Elite, kar je sicer rezultatsko zelo dobro, ampak z vožnjo nekako nisem bila zadovoljna. Vedela sem, da zmorem več in da bi lahko šlo bolje. Malo sem bila razočarana, a zavedala sem se, da smo še sredi težkih treningov in da se bom do pravih dirk še spočila.

Uvodna dirka v novo tekmovalno sezono je bila mednarodna dirka 1. velika nagrada Happypeka v okolici Ljub-

Dani Pšajd-VN Happypeka

Simon Komperšak-VN Happypeka

ljane (27. 3.). Dirka je bila dolga 83,2 km, prevoziti smo morali 13 krogov po 6,4 km. Pred štartom je deževalo, tako da je bila cesta mokra, blatna in spolzka. Vzdušje v ekipi pred štartom je bilo sproščeno, čutiti je bilo le malo nerveze. Za ogrevanje smo se odpeljali po trasi dirke, si ogledali ovinke, v glavah kovali taktike in preverjali konkurenco. Seveda je pred začetkom še obvezno lulanje v najbližjem grmovju, nato pa posvet s trenerjem. Dobili smo navodila, kako dirkati, kakšna je taktika in bili smo nared. Ženske Elite smo štartale z mladinci, krog je bil ravninski, a s številnimi ovinki. Štart je bil hiter in nervozen, saj so se vsi zavedali, da morajo biti zaradi številnih ovinkov v ospre-

Ekipa KK TBP Lenart na klubskih pripravah

dju skupine. Sama sem imela res grozno slab štartni položaj, a tako je nanoslo. Bom vedela za drugič in se bom bolje preinila. Skupina kolesarjev in kolesark je bila velika in takoj na začetku se je močno raztegnila ter se razdelila na več manjših. Žal nisem uspela pridobiti toliko mest, da bi prišla v ospredje skupine, zato sem vozila nekoliko v ozadju. To ne pomeni nič dobrega, saj tako teže voziš v ovinke, ker moraš vedno zavirati in potem ponovno močno pospeševati iz ovinka. Če si v ospredju, pa se ti ni treba nikomur prilagajati. Zaradi mokre ceste in številnih ovinkov je bila verjetnost padcev večja, a uspelo mi je ostati na kolesu, čeprav nisem ravno najbolj ponosna na hitrost in pogum v ovinkih. Enkrat sem malo pretiravala in me je zaneslo, tako da sem bila potem malo previdnejša. Ko se je dirka nekoliko umirila in so se skupine že oblikovale, sem ocenila trenutno situacijo in ugotovila, da sta prvi mesti po vsej verjetnosti že oddani, saj sta bili hrvaški reprezentantki (Maja Marukič – BK Kalorija in Marina Boduljak – BK Lobarika) tokrat premočni zame, tretje mesto pa mora biti moje. Ostale punce so bile v moji skupini in dokaj složno smo dirkale do cilja. Med dirko sem opazovala stanje tekmic in zdelo se mi je, da so nekoliko bolj utrujene kot jaz. To me je veselilo in zadnji krog se je vedno bolj bližal. Dobila sem šprint za 3. mesto in tudi z rezultatom sem popolnoma zadovoljna. Skozi celo dirko mi je šlo dobro, dobro sem se počutila in noge so se dobro vrtele. Upam, da bo tako oziroma še bolje tudi v nadaljevanju tekmovalne sezone.

Andreja Holsedl, KK TBP Lenart

1. VN Happypeka

NASMEJMO SE...

Mr. Bo šaljivec
Z dovolj vztrajnosti se vsak škorenj obuje

Učiteljica opazuje učenca v prvem razredu, kako si obuva škornje, pa mu nikakor ne uspe. Ubožček jo poprosi: »Učiteljica, pomagajte mi!«
In sta tlačila, potiskala, vlekla, škornji pa niso hoteli na noge.
Ko se je končno posrečilo, sta oba prepotena in zapihana sedla na klop, fantek pa pogleda na škornje in reče: »Joj učiteljica, ravno narobe sva jih obula.«
Učiteljica pogleda – in res. Ohranila je mirno kri, fantku škornje z muko sezula in jih začela znova tlačiti fantku na noge, tokrat vsakega na pravo nogo. Fantek pogleda in reče: »To sploh nismo moji škornji!«
Učiteljica se ugrizne v jezik, da ne bi zakričala: »Pa tega nisi že prej opazil?«
S težavo mu sezuje škornje, malček pa ji razloži: »To niso moji škornji, bratovi so, ampak mama jih je zdaj dala meni, ker so bratu postali premajhni!«
Učiteljica ne ve več, naj se smeji ali joka, ampak prvošolčku znova pomaga zlesti v škornje. Ko mu po tem težkem naporu pomaga obleči še plašček, ga vpraša: »Kje imaš pa rokavice?«
Fantek pa: »Zjutraj sem jih natlačil v škornje!«

P.S.
»vsaka podobnost situacije je zgolj naključna«

Le kako jih naj prepričam, da plastika ni karton?

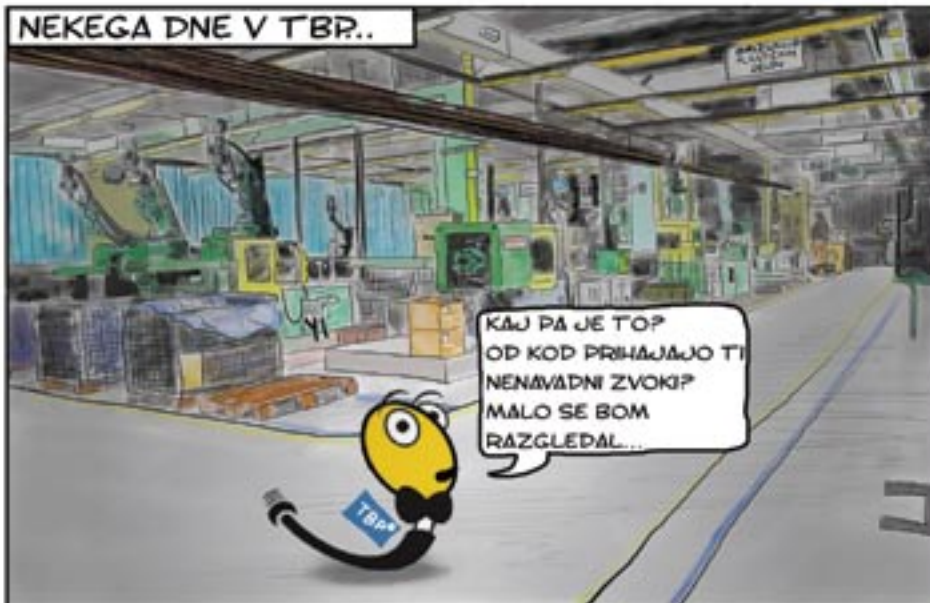
Mr.Bo je v petek 12.3. 2010 opazil v proizvodnji TBP-ja znane oblike, kako se gibljejo po naših proizvodnih linijah. Po natančni anizi posnetka, ki ga je ujela skrita kamera, je ugotovil, da je šlo za dvojno kontrolo naše proizvodnje. Nasmešek na obrazih pove vse!

RAZMIGAJTE MOŽGANČKE - NAGRADNA KRIŽANKA

				AVTOR: JOŽE BORKO	AVIATIK, PILOT	GLASBENO ODRSKO DELO	NEKDANJI ITALIJAN, OKUPATOR, VOJAK	NEKDANJA SVOBODNA POSEST V FEVDALIZMU	TELUR	VEDA O ATOMIH, ATOMIKA	SLOVENSKI PISATELJ MURNIK
				JELEN Z VELIKIM ROGOVJEM, DAMJAK							
				NARAVNI OKRAS NA UNIFORMAH, NARAMNIK							
				TRUP					OSEBNI DOHODEK		
				NADZEMNI DEL REPE					IZIDOR (LJUBK.)		
ALTIUS D.O.O. PTUJ	GLOBOKA NEZAVEST	KONEC MOLITVE	SL. RTV SPIKERICA (AJDA) RADIJ						ZAJEC IVAN		GOSTINSKI DELAVEC, NATAKAR
									PRAOČE ENAKITOV		
JAPONSKI BORILNI ŠPORT						VERNIK					
						URADNI JEZIK V IZRAELU					
SLOVENSKI PEVEC NABER					STRUPEN PLIN					TANJA ODER	
					100					TRMOGLAV MOŠKI	
MIHEVC EDO			ENAKI ČRKI			ZDRAVLJNA RASTLINA					
						OTOK SEV. OD TIMORJA					
IZVAJALEC ANKETE			GORA V MAKEDONLIJI						REKA V SLOVENIJI		
									ČISTA TEŽA BLAGA		
AMATERSKO PETJE POPULARNIH USPEŠNIC			RASTLINA ŽABICA							MESEC LJUBEZNI	
										OLJNA REPIKA	
SLOVENSKI ALPINIST (SILVO)						ŠPANSKA BALERINA (CAROLINA)					STARA ŠPANSKA POPEVKA
						1					MESTO V IND. DRŽAVI MAHARASHTRA
OTOK OB DANŠKI OBALI									TIGROVA SAMICA		
									MOŠTVO EKIPA		
PLOŠČATA RDEČKASTA MORSKA RIBA						SL. POLITIK (LUDVIK)					
						PORTUGALSKI NOGOMETAS					
ANTON NOSAN			PUŠČAVSKA DOLINA						SLOVANSKI KNEZ		
									GLIVIČNA KOŽNA BOLEZEN		
NEMŠKI IZUMITELJ (NIKOLAUS)			INDIJSKI HRAST			REKA V NEMČIJI				SKOPLJEN SAMEC GOVEDA	
						IME ČRKE M				KALCIJ	
PREBIVALEC KAIRA									KRITIKA PRESOJA		
VOLNENA TKANINA ZA PLAŠČE									PERNATA ŽIVAL		TEŽJE BESEDE: AMINTAS, AMAGER, VRATIC

Geslo križanke, ki ga dobite na zasenčenih poljih, napišite na list papirja, poleg pripišite še ime in priimek ter ga oddajte v škatlice, ki jih boste označene našli na vseh treh lokacijah (Porčič, Obrat II, uprava). Rok oddaje rešitve je do 3. 5. 2010. Izžrebali bomo tri nagrajence, ki bodo imeli vpisano pravilno geslo. Podelili bomo tri nagrade: glavno nagrado, v vrednosti 100,00 EUR, in 2 tolažilni praktični nagradi.

NEKEGA DNE V TBP...

Pa še povabilo k sodelovanju

Uredniški odbor si želi in z veseljem vabi vse zaposlene k sodelovanju, pomagajte snovati »Mr. Bo novice« z aktualnimi, zanimivimi, atraktivnimi... temami. Predloge, mnenja, članke lahko oddate članom uredniškega odbora.

Uredniški odbor: Aleksandra Potrč, Franc Skrbinešek, Alenka Družovec, Aleš Dajčman, Anica Janžič, Matej Emeršič, Matjaž Gašperlin
e-pošta: info@tbp.si

Odgovorna urednica: Alenka Družovec; Tehnični urednik: Matej Emeršič; Lektorica: Bojana Kolenko

Fotografije: arhiv uredništva; Oblikovanje in tisk: Altius, marketing, oblikovanje, storitve d.o.o., Ptuj; Naklada: 650 izvodov

Izdajatelj internega glasila Mr. Bo novice: TBP d.d., Kidričeva ul. 14, 2230 Lenart v Slovenskih goricah